

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil blot gøre opmærksom på, at jeg nu vil sørge for, at der bliver foretaget en minutløs gennemgang af referaterne fra de pågældende møder i Det Udenrigspolitiske Nævn, så vi kan sammenholde det dér passerede med de påstande, hr. Ole Espersen er kommet med under debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg kan naturligvis kun være tilfreds, hvis der findes godkendte referater i Det Udenrigspolitiske Nævn; så vil det blive konstateret, at det, jeg har sagt her, naturligvis er rigtigt. Jeg har ikke nogen som helst interesse i at skabe vanskeligheder for en aftale, hvis det er en aftale, vi kan godkende, og hvis vi føler os ordentligt orienteret om den.

Jeg synes, at det var mere interessant, hvis hr. Per Stig Møller tog stilling til sagen i stedet for at holde formanende taler heroppefra. De to punkter, hvor jeg føler mig vildledt i nævnet, vedrører tripunktet og fangstmængderne og – og det bliver så 3 punkter – den altså nu ikke indgåede aftale med DDR. Det har hr. Stig Møller ikke benægtet skulle være sandt – for det er nemlig sandt, at dér kunne vi kun få en opfattelse i nævnet, der har vist sig ikke at være korrekt.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Jeg er blevet ordfører i stedet for fru Annette Just, der ellers er vores ordfører i denne sag, og når hun ikke kan komme i Det Udenrigspolitiske Nævn, må jeg møde op. Men da der er tavshedspligt i Det Udenrigspolitiske Nævn og man ikke må tage stedfortræderne med ind, opnår man altså det, at stedfortræderne ikke får alle oplysninger. Det synes jeg er forkert.

Grunden til, at jeg har fremlagt sagen i dag, som jeg har gjort det, hvor jeg ikke kendte til begrundelserne for, at man fraviger midtlinjen, er netop, at jeg som stedfortræder ikke kan få alle oplysninger. Det burde Folketinget måske lave lidt om på, således at stedfortræderne også kan komme med i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Blot en kort oplysende bemærkning til hr. Mogens Elvensø, for at dette spørgsmål om midtlinjen nu kan få en rimelig behandling.

Se, i grænsedragningen nordligere i Østersøen – hvad også hr. Niels Anker Kofoed pegede på – nemlig i grænsedragningen mellem Sovjetunionen og Sverige i forbindelse med Gotland, der vist for øvrigt er lidt større end Bornholm, er midtlinjen blevet stærkt fraveget. Det, der er sket ved Bornholm, er, at det er lykkedes for os stort set at følge midtlinjen. Vi gav lidt til den ene side hist og fik lidt til den anden side her.

Det er baggrunden for, at vi med den udvikling, der har været i den internationale havret med hensyn til grænsedragning mellem landområder og øer, har grund til at være meget tilfredse med resultatet ved Bornholm. Det er derfor, vi nu siger, at vi har det bedst tænkelige udgangspunkt i de formentlig meget vanskelige forhandlinger, vi skal i gang med med Polen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til konkurrencelov.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 25/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Bjørn Westh (S):**

Om katten er sort eller hvid, er ligegyldigt, bare den fanger mus. Om det hedder konkurrencetilsyn eller monopoltilsyn, er ikke afgørende, bare funktionerne er i orden.